

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 45 [637]

Субота, 24 листопада 1979 року

Ціна 2 коп.

ТРУДОВА ВАХТА П'ЯТИРІЧКИ

НА МІСЯЦЬ
РАНІШЕ

Коли переглянути основні показники господарської діяльності Ровенського УВП, то можна перекоонатися, що вони не тільки виконуються, але й значно перевиконуються. Колектив звик бачити себе в числі передовиків. Так, тільки за десять місяців поточного року валової продукції випущено понад план на 22 тисячі карбованців.

За підсумками соціалістичного змагання колектив неодноразово виходив переможцем серед підприємств міста. Два останніх квартали УВП удостоюються почесної нагороди: перехідного Червоного Прапора міському партії та міськвиконкому.

Особливо старанно працює в ці дні дільниця, яку очолює М. І. Полюкович та бригада кавалера ордена Трудового Червоного Прапора В. Є. Зінкевича.

Переможцями індивідуального соціалістичного змагання стали виробничники П. М. Андрійчук, М. І. Паламарчук, Н. П. Павлюк, О. А. Миколаєвська, А. А. Шеремет.

Планові завдання четвертого року п'ятирічки намічають на підприємстві виконати достроково — на місяць раніше. Запорукою їх виконання є сьогоднішні здобутки трудівників.

П. ПЕСТРЕЦОВ,
заступник директора УВП.

Колектив Лебединського учбово-виробничого підприємства Сумської області місяць у місяць виконує завдання по випуску і реалізації продукції, досягає вагомих здобутків у підвищенні ефективності виробництва і якості роботи.

Загальні успіхи забезпечуються наполегливою працею кожного робітника, кожного виробничого підрозділу. Багато членів колективу активно включились у трудове суперництво за високу продуктивність праці, за здійснення особистих п'ятирічних завдань до 22 квітня 1980 року — 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна.

Одна з ініціаторів соціалістичного змагання — бригадир оздоблювальної дільниці Валентина Михайлівна Іваниха. Вона систематично виконує змінні завдання на 115 процентів, мобілізує на ударну працю весь очолюваний нею колектив. Валентина Михайлівна — переможець соціалістичного змагання минулого і нинішнього років, їй присвоєно почесне звання ударника комуністичної праці.

На такому ж рівні трудиться ударник комуністичної праці, робітник Микола Володимирович Шелест. Він також виконує змінні норми на 115 процентів при високій якості, бере активну участь у громадських заходах, які проводяться в колективі.

На переможців змагання рівняють свій крок інші трудівники, запозичують їхній досвід роботи.

На знімках: В. М. Іваниха і М. В. Шелест.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

КІЛЬКІСНО І ЯКІСНО

Робітники Миколаївського УВП пишаються своєю продукцією — меблі, виготовлені колективом, надходять в торговельну мережу тільки високої якості. В цьому неабияка заслуга робітників В. О. Сабодаша, М. В. Єлісєєва, Л. П. Кривницького, які здають вироби без перевірки їх відділом технічного контролю. Та й кількісні показники крокують в ногу з якісними: за десять місяців нинішньо-

го року тут виготовлено продукції на 101,3 процента.

Приклад у праці подають колективи, які очолюють М. Ю. Буняк, Н. П. Петренко та Я. С. Кулик. За третій квартал їх визнано переможцями соціалістичного змагання по підприємству.

Різальник скла М. М. Федоров успішно справився із завданням чотирьох років десятиї п'ятирічки. Основою його досягнення, перш за все,

послужив досвід і знання, набуті ним протягом двадцяти років роботи на підприємстві, добросовісне ставлення до своєї праці. Партія і уряд нагородили передовика орденом Знак Пошани. Багатьом молодим виробничникам він передав своє вміння, прищепив любов до обраного фаху.

Працюючи під девізом «Жодного відстаючого — поруч», колектив постійно виконує свої виробничі завдання. План чотирьох років на УВП зобов'язали виконати до 1 грудня.

М. ЛИТВИНЧУК,
інженер-технолог.

КОГОРТА
ПЕРЕДОВИКІВ

14 робітників Дніпропетровського УВП рапортували про виконання виробничих завдань десятиї п'ятирічки. Серед них — різальник В. С. Богданов та швачка Н. Н. Забела. А виробничниця Г. В. Овраменко, Є. С. Веремко, К. Т. Акастолова — достроково справилися із завданням чотирьох років.

Нещодавно групі кращих виробничників були присвоєні звання «Ударник комуніс-

тичної праці» та «Передовик виробництва».

До кінця року, ми певні, з'являться нові імена. Це будуть ті, хто своєю працею сприяє успішному виконанню планових завдань та соціалістичних зобов'язань.

Н. КЕДРЯ,
голова місцевого профспілки.

ЗВАННЯ
ЗДОБУТО

В дільничних соціалістичних зобов'язаннях Львівсько-

го швейного підприємства «Силует» значиться такий пункт: добитися присвоєння звання «Відмінник якості».

Нещодавно дільниця, яку очолює В. Ф. Парфенова, однієї з перших на підприємстві присвоєно це почесне звання.

Хустки, виготовлені робітниками передової дільниці, подобаються і користуються попитом у покупців.

О. ВЛАДИЧКО,
голова місцевого профспілки.

СССР — НАША БАТЬКІВЩИНА

РРФСР

У два з лишком рази перевищили річне зобов'язання по видобутку вугілля понад план гірники найстарішої в Заполяр'ї шахти «Воркутинская» об'єднання «Воркутауголь». Споживачам достроково відправлено стотисячну з початку року тунну надпланового коксівного вугілля. Цей успіх — результат багаторічної творчої співдружності шахтарів з ученими інституту «ПечорНДІпроект». Вони спільно створили новий модернізований комплекс «КМ-87ДНПО», продуктивність якого на складних пластах — до двох тисяч тонн вугілля за добу.

УЗБЕКИСТАН

Збір бавовни з полів Узбекистану досяг 5.200.000 тонн. І за валовим збором, і за темпами

заготівель «білого золота» перевершено показники минулого року, коли було знято рекордний урожай. Вагомий вклад у цей успіх внесли механізatori: збирально-транспортні загони зібрали вже понад три мільйони тонн бавовни.

ЕСТОНІЯ

Відмінними сажотрусами зарекомендували себе водяні струмені, які подаються під тиском у печло палаючих котлів. Такий спосіб очистки труб великих пароводяних котлів від нагару — цього лиха теплоенергетики — запропонували вчені Таллінського політехнічного інституту. Нові установки компактні, відзначаються великою надійністю в роботі. До того ж запропонована методика здатна дати значну економію тепла.
(ТАРС—РАТАУ).

ДЕНЬ РЕСПУБЛІКИ

НОВИЙ ПОРТ ЧОРНОМОР'Я

Миколаїв. Завершено монтаж і наладку вантажно-розвантажувальних механізмів на причалах нового морського порту — Дніпро-бузького. За технічною оснащенням йому немає рівних на Чорному морі. Встановлені тут великогабаритні козлові крани, сучасні грейфери суднорозвантажувачі та інше устаткування діють надійно і високопродуктивно.

Успішно освоївши сучасну техніку, колектив нового порту змагається за гідну зустріч 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. Вирішено до 22 квітня виконати шестимісячне завдання завершального року десятиї п'ятирічки.

РОЗВИВАЄТЬСЯ
ІНДУСТРІЯ РЕМОНТУ

Запоріжжя. Біля села Новоолександрівка Запорізького району закінчено будівництво цеху по ремонту тракторних моторів. Оснащене сучасним технологічним устаткуванням, підприємство щороку відновлюватиме п'ять тисяч двигунів.

В області планомерно розвивається база ремонту сільськогосподарської техніки. У Веселівському районі вже працює цех підготовки тракторних і комбайнових гідроагрегатів, в Оріхівському — коммуністичний КТУ-10. Створюється ряд нових ремонтних комплексів, введені в експлуатацію перші три станції технічного обслуговування. До кінця п'ятирічки вони будуть збудовані в усіх районах області.

ЗРОСТАЄ ВРОЖАЙНІСТЬ
СТАВІВ

Одеса. Промислові методи вирощування риби широко застосовують колективи спеціалізованих господарств області. Створення інкубаторів і розплідників дало мож-

ливість різко збільшити вихід молоді. Завершено осінній «засів» прісноводних водойм: випущено двадцять мільйонів мальків дзеркального коропа, ляща, сазана, товстолобика, білого амура.

За чотири роки нинішньої п'ятирічки «населення» місцевих водойм збільшилося майже вдвоє порівняно з попередньою. Прісноводний басейн Причорномор'я щедрий на віддачу: за цей час виловлено і відправлено в торговельну мережу 125 тисяч центнерів риби.

БОГАТИР ДЛЯ «АТОММАШУ»

Донецьк. Сім'ю унікальних підйомних механізмів, найбільшим виготовлювачем яких є об'єднання «Ждановважмаш», поповнив козловий кран вантажопідйомністю 1000 тонн. Сьогодні з під'їзних колій підприємства почалась відправка деталей сталевого велетня на адресу Волгодонського заводу атомного машинобудування.

Рекордна потужність і «зріст» крана, що перевершує дев'ятиповерховий будинок, відповідають масштабам тих завдань, які з його допомогою мають бути розв'язані. На «Атоммаші» випускатимуть реактори вагою 550 тонн, які неможливо перевезити залізницею. Ждановський богатыр вантажитиме агрегати на баржі, й вони водним шляхом доставлятимуться споживачам.

Підйомні крани із ждановською маркою успішно працюють на Саяно-Шушенській і Нурецькій гідроелектростанціях, Камському автомобільному заводі та інших великих новобудовах країни. Новачок економішній від усіх своїх попередників. Оригінальні інженерні вирішення, вперше в практиці вітчизняного кранобудування застосовані конструкторами об'єднання, дали змогу заощадити при його виготовленні понад двісті тонн металу.

(РАТАУ)

МІСЦЕВИМИ РЕСУРСАМИ

Спорудження першої черги найбільшого в області виробничого комплексу споживчої кооперації завершено в Каховці. Звідси вже надходять у торговельну мережу ковбаси, крупи, хлібобулочні вироби, копчена риба, безалкогольні напої. А нині будівельники здали в експлуатацію підприємство по відгодівлі тварин.

Повністю забезпечити сільське населення продуктами харчування

власного виробництва кооператори області зможуть вже до кінця наступного року. Цього вимагає постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР «Про дальший розвиток і поліпшення діяльності споживчої кооперації».

Тепер у Херсонській області працюють близько шістдесяти заводів і цехів споживчої кооперації.

(РАТАУ)

ПОМІЧНИКИ ГЕОЛОГІВ

Ними стануть нові портативні керноскопи, випуск яких почав конотопський електромеханічний завод «Червоний металіст». Основний на дії ультразвуку, прилад

легко визначає механічні властивості гірських порід. Перші партії керноскопів відправлено геолого-розвідникам Києва, інших міст.

(РАТАУ)

ОБЛИЧЧЯ КУЛЬТЗАКЛАДУ

Постанова ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи» — важливий політичний і теоретичний документ. Вона націлює нас, працівників культзакладів, на підвищення рівня всієї культурно-освітньої роботи.

Колектив Вознесенського будинку культури, що на Миколаївщині, спільно з активом глибоко вивчив постанову, по-діловому проаналізував свою роботу. З часу виходу постанови ЦК КПРС багато зроблено по подальшому поліпшенню обслуговування сільського населення, по формуванню у трудівників міста і села комуністичного світогляду. Гідне місце в ідеологічній роботі займають лекції, бесіди, політінформації, зустрічі з учасниками Великої Вітчизняної війни і ветеранами праці, усно-мімічні журнали з нагоди 35-річчя звільнення України від німецько-фашистських загарбників та 325-річчя возз'єднання України з Росією. З нагоди Міжнародного року дитини проведено конкурс «Хай завжди буде сонце», організовано виставку дитячої творчості, оформлено альбом з фотознімками, випущено стіннівки, проведено вікторину «У світі казок» та інші заходи.

У культзакладі систематично демонструються фільми — науково-популярні, документальні і художні.

Нинішнього року відремонтовано приміщення культзакладу, заасфальтовано подвір'я, що також сприяє естетичному вихованню людей.

Робота проведена значна. Разом з тим, постановою ЦК КПРС ідеологічних питань зобов'язує нас набагато

серйозніше поставитись до оцінки зробленого, у кожному заході виділяти глибокий ідеологічний пласт. Тому ми дійшли висновку, що необхідно провести більш вагомий захід з сільським контингентом глухих. Ним став вечір вшанування передовиків сільського господарства.

Гарячий час збирання врожаю часто порівнюють з фронтом. Це і справді фронт: з передовою і надійними тилами, з азартом наступу, радістю перемоги, для якої віддано всі сили і зроблено, здається, більш людських можливостей. Не даремно передовиків бити за врожай називають гвардійцями, а кінець жнив вінчає свято переможців — свято урожаю.

Саме їм, скромним трудівникам ланів і присвятили ми свій вечір. Місцем проведення вечора став найбільш віддалений район — Арбузинський. Розподіливши між собою обов'язки, культармійці взялися за роботу. Склали сценарій, підготували технічні засоби: магнітофон, гучномовець, підсилювач, фотоапарат.

Організовуючи заходи, ми завжди шукаємо підтримки і схвалення у райкомі Компартії України. Так зробили і цього разу. Працівники Арбузинського райкому допомогли нам погодити з керівниками господарств список передовиків. Оскільки вечір мав відбутися в Арбузинці, встановили тісний контакт з районом Будинком культури. Підготували афішу, замовили в оранжереї квіти. Коли підготували роботу завершували, виїхали в господарства (п'ять колгоспів і «Міжколгоспбуд») для встановлення контакту з

керівниками і ознайомлення з результатами підготовки на місцях. Тоді ж відвідали всіх глухих, що живуть у цих селах. Тільки коли повністю завершили підготовку вечора, членам нашого Товариства надіслали запрошення.

На вечір завітали нечуючі Арбузинки, інших районів, представники колгоспів і Арбузинського райкому Компартії України.

Вшанування передовиків сільського господарства розпочалося піснями «Хліб республік радянських» (слова А. Прокоф'єва, музика А. і Г. Заволокіних) та «Урожайна». Ведуча, художній керівник Вознесенського будинку культури Лариса Павлівна Толкаченко відкрила вечір і запросила на сцену героїв торжества.

Під оплески присутніх почесні місця в президії зайняли доярка колгоспу «Україна», нагороджена знаками переможця соціалістичного змагання 1976—1978 років Раїса Олександрівна Гридіна, тесляр «Міжколгоспбуду» Віктор Лаврентійович Врещі і Василь Михайлович Шевченко, телятник колгоспу «50 років Жовтня» Параска Дмитрівна Кузьмич і різноробоча колгоспу імені XX партз'їзду Надія Степанівна Черемуха, їздовий Пилип Самійлович Строїна і тваринник колгоспу «Жовтневі сходи» Іван Семенович Почапський, пенсіонер Олексій Федосійович Чабан і доярка колгоспу імені Жовтневої революції Віра Семенівна Почапська.

На сцену по черзі виходили представники колгоспів, де працюють передовики, говорили зворушливі слова вдячності за сумлінну працю, вручали подарунки. Учасники худож-

ньої самодіяльності Вознесенського будинку культури виконали пісні та вірші.

На закінчення вечора виступив голова Миколаївського обласного відділу УТОГ М. Д. Сіренко. Він розповів про наше Товариство, про турботу, якою оточені нечуючі. Для всіх присутніх аматори сцени Миколаєва показали концерт.

Вся підготовча робота забезпечила успіх. Вечір вдался. На ньому були присутні керівники всіх культзакладів УТОГ області.

В постанові ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи» йдеться мова про те, що будь-яка творча організація повинна мати своє «обличчя», свій стиль роботи, що це одна з важливих умов, за якої можна отримати максимальну віддачу від діяльності, досягти найбільшого виховного ефекту.

А створення «свого обличчя» в першу чергу залежить від людей, що тут працюють. Клубний працівник УТОГ, особливо районного масштабу, тісно пов'язаний з багатьма людьми, з активом, добре знає хто чим живе, кого що хвилює. Тому його особисті якості відіграють велику роль у підвищенні авторитету культзакладу. І мені хотілося б загадати художнього керівника Вознесенського будинку культури Ларису Павлівну Толкаченко, яка в свою роботу, у кожен захід, який організовує, вносить особливий струмінь, прагне принести радість членам нашого Товариства.

М. СТЕПАНОВ,
директор Вознесенського будинку культури УТОГ.
Миколаївська обл.

Багато трудових років віддала Львівському швейному підприємству «Силует» Марія Памула. Вона досконало оволоділа всіма процесами виробництва, виконує змінні завдання на 130 процентів, забезпечує високу якість продукції. Свої знання і досвід ветерана виробництва передає молоді, виховує надійну зміну старшому поколінню.

На знімку: М. Памула.

Фото Й. МІНЬКА.

БЕЗПЕЦІ ПРАЦІ — ПОСТІЙНУ УВАГУ

Одне з головних завдань Одеського виробничого об'єднання «Електрик» — забезпечення охорони праці і техніки безпеки, тобто усунення причин виробничого травматизму, заміна ручної праці механізмами.

На виконання всіх заходів по охороні праці і техніці безпеки з початку цього року витрачено 11,8 тисячі карбованців, що більше запланованого. Завдяки проведеній роботи по поліпшенню умов праці в об'єднанні відсутні випадки травматизму. Позитивним в роботі по охороні праці є щорічні медичні огляди робітників. Вже цього року виконано великий обсяг робіт по поліпшенню умов праці. Так на ливарній та пресувальній дільницях закінчена реконструкція вентиляційної системи, ведеться робота по встановленню припливної вентиляції з підігрітим повітрям, внаслідок чого поліпшиться умови праці 80 робітникам.

Робота по охороні праці і техніці безпеки перебуває під постійним контролем. Щоп'ятниці перевіряється виконана робота, а в понеділок на оперативній нараді підбиваються підсумки. Виконання заходів по охороні праці і техніці безпеки не випадає також з поля зору місцевого комітету, який при підбитті підсумків соціалістичного змагання враховує їх як один з головних показників. Робітники користуються тільки справним обладнанням та інструментами, постійно підтримують чистоту і порядок на робочих місцях. Інструменти, запасні частини, необхідні матеріали знаходяться в місцях, що мають вільний доступ до них.

Досвід роботи об'єднання підтверджує, що працювати без травм і аварій можна тільки при чіткій організації праці, неухильному дотриманні правил і норм по охороні праці і техніці безпеки.

Ю. ГЕР.

ПЕРЕВИКОНУЮЧИ НОРМИ

Двадцять робітників Івано-Франківського УВП виконали планові завдання та соціалістичні зобов'язання десятої п'ятиріччя і нині працюють в рахунок наступної.

Старанно трудяться в ці дні дільниці, де керівниками Анелія Скробач та Анастасія Василев. Вони не тільки виконують, а й значно перевищують виробничі норми: при денному завданні 650, швачки цих дільниць виготовляють 670 і більше чоловічих сорочок. Причому продукція надходить до відділу технічного контролю тільки хорошої якості.

Досягнення кожного виконавця, кожного трудового колективу дали змогу підприємству сміливо взяти підвищене соціалістичне зобов'язання: програмне завдання року виконати до 25 грудня.

Л. АВЕРІНА,
директор Івано-Франківського УВП.

НЕСПОКІЙНА ВДАЧА

Живе в Дніпропетровську член УТОГ, комуніст з 1940 року Р. Я. Гольдман. Він багато зробив корисного для розвитку Товариства глухих у нашому місті.

Спершу влаштувався сам на завод «Металіст», а потім добився того, щоб сюди прийняли на роботу тридцять глухих.

Таким чином виникла одна з перших первинних організацій УТОГ на Дніпропетровському заводі «Металіст».

Після війни Рувим Якович не застав глухих на заводі. Тоді знову за його проханням на завод оформили 35 глухих робітників.

Більше двадцяти років Р. Я. Гольдман трудився на заводі, поки не пішов на заслужений відпочинок. Старання праці відзначена знаками, грамотами.

Протягом п'ятнадцяти років був членом Ради будинку культури і бібліотеки, виконував різні доручення.

В 1968 році організував при будинку культури глухих народну

дружину і керував нею п'ять років.

Пам'ятаю подію, коли в клубі глухих в присутності всіх членів УТОГ Р. Я. Гольдмана проваджали на пенсію. Багато теплих слів було сказано на його адресу. Говорили керівники, друзі...

Людина неспокійної вдачі. Так говорять про Рувима Яковича в колективі. Окрім усього, він редагує газету «Супутник», піклується про її вчасний випуск, дбає за якість матеріалів.

— В грудні мені виповнюється 72 роки, — розповів Р. Гольдман. — Але я не можу уявити свого життя без громадської роботи у нашому Товаристві. Почуваю себе на роботі бадьорим. Я щасливий, що приношу людям користь...

Днями на загальних зборах міського відділу УТОГ Р. Я. Гольдману була вручена медаль «Ветеран праці».

Л. ГВОЗДОК,
бібліотекар Дніпропетровського будинку культури глухих.

ЖИВЕ ТАКИЙ ХЛОПЕЦЬ...

Він дуже любить ранки: жений грамотою Міністерств літні, в яких відчувається нічна прохолода, зимові, коли мороз щипає за щоки, під ногами порище сніг... Леонід Федорович Крамаренко працює у майстерню, а поруч з ним тисячі інших людей також поспішають на роботу. У такі хвилини Крамаренко відчуває себе господарем країни, потрібним людям.

Його руки добре знають свою справу. Професія у майстра — древня. Він — швець. Взуття, яке відремонтував Крамаренко, ніби народжується вдруге. Про вміння майстра містом ходять легенди.

Хто ж він, цей чарівник? Ні, це не умудрений сивиною чоловік. Це — молодий хлопець.

Про себе Леонід розповідає не вміє, соромиться, а от про товаришів, наставників завжди знайде тепле слово. Секретами своєї роботи ділиться охоче і сам переймає все нове, прогресивне. Результати не забарився. За два роки він виконав п'ятирічний план. За це нагород-

Г. РОМАНОВА,
художній керівник Севастопольського будинку культури УТОГ.

КОРИСНИЙ СЕМІНАР

Про завдання Київської обласної організації УТОГ у світлих постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи» йшла мова на семінарі голів первинних організацій УТОГ, перекладачів компактних груп, культпрацівників і голів міжрайвідділів області.

На семінарі з доповіддю «Виховання комуністичної переконливості» виступив голова Київського міськвідділу УТОГ С. М. Губкін. Досвід роботи поділились голів первинних організацій УТОГ П. П. Бондаренко (об'єднання «Кристал»), В. К. Хрещенюк (завод «Точелектроприлад»), Є. Л. Штельмах (фабрика імені Рози Люксембург), Ю. Ю. Юрин (Білоцерківське УВП), перекладач взуткового об'єднання «Київ» Р. І. Щур, перекладач заводу «Червоний екскаватор» В. Б. Притика та інші.

Активісти Товариства вивчили матеріали комплексної перевірки ЦП УТОГ Київської обласної організації УТОГ, розглянули питання про участь членів УТОГ у республіканській фотовиставці, про складання річного звіту, про передплату газет та журналів.

Для учасників семінару лектор товариства «Знання» М. Ф. Бичков прочитав лекцію про міжнародне становище.

Семінар став хорошою школою навчання низових кадрів нашого Товариства.

Г. СЕРГІЄНКО.

ПОТРІБНА ПАМ'ЯТЬ

А все таки це мудро — зберегти на нинішні і майбутні часи для молодих членів УТОГ пам'яті про нелегку пору створення на Україні Товариства, пору його становлення, його гірких воєнних років, його зрілості і нинішнього розквіту — така думка виникає, коли знайомишся з експонатами, зібраними в невеличкій кімнаті Київського Палацу культури імені А. В. Луначарського.

Хочеться від душі подякувати ініціаторам створення музею історії УТОГ, працівнику КДВО «Контакт», активісту Палацу культури В. Скурчинському, художнику Ю. Церковникову та іншим товаришам, які здійснили нелегку роботу. Зібрано рідкісні експонати — мандати делегатів перших з'їздів УТОГ, старі фотографії, посвідчення та інші документи. В цьому ентузіастам музею допомогли старі члени УТОГ, котрі зберегли ці свідчення історії розвитку Товариства. Спасибі їм.

З інтересом знайомляться відвідувачі з виставленими в музеї документами, альбомами, зразками виробів УВП УТОГ. Але, — погодьтеся! — кожна річ несе відбиток свого часу і тепло рук тих, хто її створив. Через неї перші члени УТОГ, в переважній більшості неосвічені глухі, як естафету, передають нинішнім членам УТОГ велику любов до праці і віру в світле комуністичне майбутнє. А експонати ніби стверджують — віра ця не даремна.

Найперші зразки виробів наших УВП — недовершені. А ось вже інший час і їх змінюють вироби складні і довершені, зроблені «на вищому рівні». І якщо людина вміє бачити — вона бачить в цьому ба-

гато. Побачить напівкустарні учбово-виробничі майстерні, в яких перші ентузіасты вчили глухих швейному, столярному і слюсарному ремеслу, сучасні наші підприємства, нову чудо-техніку. Це — ступені нашого зростання.

На жаль, музей відтворює головним чином історію створення Товариства в Києві, а не по всій Україні. В музеї представлено вироби не всіх УВП, не видно в експозиції графічного відображення виникнення на Україні відділів Товариства. А це все так само необхідно, як і матеріали про міжнародні зв'язки УТОГ, його культурне життя.

Можна зробити висновок — це не вина організаторів музею: не вистачає матеріалів про створення відділів УТОГ в інших містах України. Але такі матеріали безсумнівно є у членів УТОГ в об'їздах. І тут варто звернутися в об'їзді з проханням розшукати, дістати такі матеріали: звернутися до старих членів Товариства, переворнути архіви і лише після цієї копії, але вкрай необхідної роботи Київський музей поповниться новими документами, фотографіями.

Недостатньо відтворено в музеї життя і працю глухих сільської місцевості. Малі розміри музейної кімнати не дають можливості розгорнути широкую експозицію. Треба подбати про розширення експозиції, її урізноманітнення, тематичні розділи, — тільки тоді відвідувачі у всій повноті зможуть уявити минуле, сьогодення і майбутнє нашого Товариства. Справа це дуже потрібна і корисна.

М. НИРОВ.

СПОГАДИ ВЕТЕРАНА

Під час зльоту передовиків промисловості і сільського господарства Олександрійського району відбулася зустріч з ветеранами Товариства. Молодим членам УТОГ було цікаво й корисно послухати розповіді ветеранів про те, як і коли організувався наш міжрайвідділ, хто був його першим керівником. Дізналися вони й про тих, хто віддав свої сили і знання для відновлення діяльності міжрайвідділу після вигнання з нашого міста фашистських загарбників.

З приємним хвилювання зустріли присутні появу одного з найстаріших членів Товариства Івана Калиновича Павука. Високий, кремезний, із закрученими вусами, схожий на запорізького козака, стояв він перед учасниками

зльоту і посміхався широко і доброю усмішкою. Присутні попросили розповісти про життя, роботу... — Люблю я землю-матінку, тому й ходив біля неї все своє життя. А хто старанно доглядає її, тому віддає вона сторінку. У колгоспі працював з перших днів його створення і до виходу на пенсію. В господі маю повний достаток і за здоров'ям до лікарів ніколи не ходив, бо все життя дихав чистим сільським повітрям. За плечима ось уже 82-й рік, а я й досі сам порадуюсь по господарству.

Цікаво розповідав ветеран.

Учасники зльоту прослухали ще дві цікаві лекції й інші розповіді.

О. МАРКОВА.

м. Олександрія, Кіровоградської обл.

ДЛЯ ТРУДІВНИКІВ СЕЛА

Велику увагу приділяє Самбірський міжрайвідділ УТОГ, що на Львівщині, трудівникам ланів і ферм. Під час подвірних обходів працівники відділу цікавляться життєвими проблемами членів нашого Товариства. Міжрайвідділ піклується про оздоровлення глухих, допомагає їм оформляти пенсії, влаштовує дітей у школи-інтернати.

Колгоспники і працівники радгоспів часто відвідують Самбірський клуб глухих. Тут вони беруть участь у вечорах-переключках, вечорах відпочинку та інших заходах.

Культармійці в свою чергу виступають з концертами у селах Самбірського і Старосамбірського районів.

Серед активістів культзакладу — наставники, переможці соціалістичного змагання С. М. Цісінська, С. С. Гладь, М. М. Хома, Г. М. Капранік, М. А. Копина, І. М. Яворський, П. І. Задорожний, А. М. Рехман, С. І. Войтович, С. П. Оліярник.

Н. БАГЛІЙ,

голова Самбірського МРВ УТОГ, Львівська обл.

Сьогодні працювати краще, ніж учора, а завтра краще, ніж сьогодні — такий девіз верстатника Ровенського учбово-виробничого підприємства Миколи Івановича Паламарчука. Він довів виконання змінних завдань до 140 процентів, значно випереджає виробничий графік. Особливу увагу приділяє якості роботи, сумлінно виконує всі вимоги технологічного процесу.

Микола Іванович — ударник комуністичної праці, переможець соціалістичного змагання 1978 року.

На знімку: М. І. Паламарчук.

Фото І. МІНДЕЛЯ.

ЗЛІТ ПЕРЕДОВИКІВ

У районному Будинку культури села Васильківка на Дніпропетровщині зібрались передовики сільського господарства шести районів області, в тому числі Павлоградського, Синельниківського.

Зліт відкрив голова об'їзду УТОГ В. І. Дружинін. До президії було обрано кращих трудівників ланів М. Н. Шкуренко, Ц. О. Островського, М. П. Сосницьку та інших.

З доповідями про со-

ціалістичне змагання серед глухих колгоспників і працівників радгоспів виступили голови Синельниківського та Павлоградського міжрайвідділів Товариства. Вони навели яскраві факти активної боротьби глухих за піднесення сільського господарства, виконання завдань десятої п'ятирічки.

У Павлоградському районі з 130 глухих 54 працює в сільському господарстві. Серед них — 25 ударників комуністичної

праці, 23 нагороджено знаками переможців соціалістичного змагання. Вони показують зразки комуністичного ставлення до праці, утворюють радянський спосіб життя. Так, П. П. Коваль, тваринник колгоспу імені ХХІІ парт'їзду Павлоградського району працює на одному місці 23 роки, відмінно виконує виробничі завдання. Добрих слів заслуговують тваринник колгоспу «Перемога» Павлоградського району І. С. Шаповал,

колгоспники М. М. Балик та І. Г. Ващенко з колгоспу «Маяк» Покровського району та інші.

Потім виступили учасники зльоту і поділились досвідом роботи.

Передовикам сільського господарства були вручені грамоти і цінні подарунки.

Зліт закінчився концертом художньої самодіяльності аматорів Павлоградського клубу глухих.

Н. СКОСАРЕВА, перекладач Павлоградського клубу глухих.

Дніпропетровська обл.

Загальну пошану здобули у колективі Ровенської фабрики індушії одягу ударники комуністичної праці швачки Олександра Сергіївна Вайсдер і Євгенія Дмитрівна Коротчук (на знімку зліва направо). Обидві вони — ветерани виробництва. Перша прийшла на підприємство двадцять років, друга — двадцять три роки тому і стали першокласними спеціалістами. Трудівницям властиве високе почуття відповідальності за допущену справу, прагнення внести у загальноколективні здобутки якнайбільший вклад. Змінні завдання вони виконують на 120 процентів, є хорошим прикладом для багатьох колег.

Фото М. ІОСИПЕНКА.

В РАДІОЦЕХУ Бобр у сільського УВП вже звикли бачити Ніну Михайлівну Дацун в оточенні молодих робітниць. Досвідчена джгутівниця по праву вважається однією з кращих наставниць підростаючої зміни. Вона навчила своїй професії і наставила на шлях істини майже два десятки учениць. Ціла бригада кваліфікованих робітниць сьогодні наділена досвідом і майстерністю ветерана підприємства, кавалера ордена Трудової Слави ІІІ ступеня.

— Важко переоцінити значення роботи наших наставників, — підкреслює директор УВП Пет-

ми. Ми вирішили: обов'язково освоїмо нову справу. Першою нашою наставницею в радіоцеху стала Тетяна Федорівна Павлуца. Ця досвідчена жінка зуміла зацікавити, прищепити любов до нової професії. Одночасно робітниця вивчала обладнання і найскладніші верстати. З підвищенням професійної майстерності зростала продуктивність праці, поліпшувалась якість продукції. Однією з перших досконало оволоділа новою професією Ніна Михайлівна Дацун.

Через деякий час на дільниці була введена в дію потокова лінія. Це вимагало від кож-

роко розповідальсь про методи роботи в'язальниці Н. М. Дацун.

Випало і мені спостерігати за роботою Ніни Михайлівни. Кожний її рух при в'язанні джгутів мимоволі викликав захоплення. Ніби чарівниця, орудувала вона голкою. Лічені секунди йшли на те, щоб виконати складну операцію, міцно зв'язати вузол, а потім заізолювати його спеціальним клеєм. На її робочому місці на жодну секунду не затримувался конвеєр. Поставивши свою маркіровку, вона усміхнулася привітною посмішкою, сказала:

— Не думайте, що так працюю тільки я. Тепер так трудяться майже всі джгутівниці нашої дільниці.

І в цьому не важко було переконатися. Саме так діля на своїх робочих місцях подружка Ніни Михайлівни джгутівниця Марія Ніколаєнко, Раїса Лазарович, Катерина Тишко, Тамара Бондаренко, лудильниці Ніна М'ясник, Віктор Міхневич і багато інших спеціалістів.

У наставниці молоді свій підхід до кожної робітниці. Вона вміє помітити старанність і ретельність, вчасно похвалити Раїсу Лазарович. А от Катерині Тишко підкаже, щоб вона була більш уважною і зібраною на своєму робочому місці. Тамару Бондаренко поставить у приклад за те, що зуміла оволодіти кількома суміжними професіями і стати «резервною».

І ще одна дуже важлива деталь. Ніна Михайлівна дуже доброзичлива, терпелива і уважна наставниця. Вона завжди готова допомогти не тільки своїм вихованцям, але й будь-якій робітниці дільниці, коли та зіткнеться з труднощами.

Ніна Михайлівна — член місцевого комітету профспілки УВП. Вона постійно проявляє турботу про глухих трудівників, допомагає їм, відстоює їх інтереси. В той же час вона непримирна до тих, хто абияк ставиться до дорученої справи, прагне одержати більше, ніж заробив.

Високе громадянське звучання має сьогодні слово «наставник». Воно означає почесне звання людини, яка йде поруч з молоддю, людиною, яка буде комуністичне завтра.

І. ТИТОВ.

Могилівська обл. Білоруської РСР.

ВИХОВАТЕЛЬКА МОЛОДІ

ро Павлович Кудряшов. — І краща серед них — Ніна Михайлівна. Вона навчає новачків не тільки професійній майстерності, але й дає їм ідейно-політичне загартовування, прищеплює високі моральні якості, залучає до активної участі у спорті, художній самодіяльності та інших хороших справ.

...20-й рік Ніна Михайлівна на підприємстві. В минулому тиха і скромна дівчина із села Королівщина Кітського району після закінчення Бобрської школи для слабобачущих дітей, поступила на УВП. Тут оволоділа спеціальністю швачки-мотористки. Трудилась на совість. Постійно перевищувала норми виробітку. А через два роки стала ударницею комуністичної праці. Її портрет з'явився на Дошці Пошани підприємства, за ударну роботу передова робітниця не раз відзначалася преміями.

Підприємство з року в рік набирало висоту і було на видноті у системі БілТОГ. Вдосконалювалась технологія. Керівникам УВП було запропоновано налагодити випуск кількох видів радіопродукції.

— На перших порах у деякої частини робітниць виникли сумніви, — згадує Ніна Михайлівна. — Адже глухим швачкам-мотористкам треба було перейти на випуск джгутів і кабелів для монтажу радіоапаратури. Але більшість членів колективу не спасувала перед труднощами.

максимальної зібраності. Адже, скажімо, затрималась на якійсь операції одна в'язальниця — і неминуха затримка по всій лінії.

Отже, закони виробництва диктували не тільки нову технологію, але й нове ставлення до роботи. І-вирішальну роль у цій важливій справі відіграло трудове суперництво. Між дільницями, бригадами і окремими робітницями воно розгорнулось з новою силою. Змагались за економію робочого часу, матеріалів, за поліпшення якості продукції, за честь своєї марки.

Через рік на дільниці джгутівниці з'явилися свої ударники комуністичної праці, свої кращі за професією, свої наставники. І першою ці високі титули завоювала Ніна Михайлівна Дацун. Особливо яскраво проявився її талант робітничо-педагога.

Краща джгутівниця щоденно перевищує норми виробітку. Особистим прикладом показувала, що при бажанні можна досягти багато. Знаходила резерви при виконанні кожної операції на в'язанні джгутів. Досвідом Ніни Михайлівни зацікавились не тільки в цеху, але й на всьому підприємстві. Дирекція, партійна організація і місцевий комітет профспілки зробили цей досвід надбанням всього колективу. У листівках-близкавах, у сусідах бесідах пи-

ФОТОКОНКУРС

На честь Міжнародного року дитини Одеський обласний відділ УТОГ оголосив конкурс на краще дитяче фото, в якому взяло участь 18 фотолюбительів.

За рішенням журі перше місце присуджено слюсару-інструментальнику виробничого об'єднання «Електрик» В. Мартинову за фото «З легким паром», друге місце — художниці обласного Будинку культури Г. Крестино за фото «Дай м'ячик», «Перші кроки», «Пустун», третє місце — за фото «Юний гротеск», «Репетиція», Г. Барвінненку — завідувачому Белгород-Дніст-

ровським міжрайвідділом УТОГ. Окремими призами відмічені роботи тт. І. Дудковецького, Н. Фішмана, І. Когана. Всі призери заохочені грошовими преміями.

ЦІКАВА ЗУСТРІЧ

В Одеському будинку культури глухих відбулася зустріч членів УТОГ міста з вченим НДІ дефектології, кандидатом педагогічних наук Іриною Веніамінівною Цукерман. Тема її лекції — «Становище глухих в Англії», викликала загальний інтерес, бо Ірина Веніамінівна нещодавно повернулася з Англії, де відвідала школу і дитячий садок для глухих дітей, курси професіоналів і

підготовки глухих, аудіологічну клініку, клуб для глухих та інші установи, обслуговуючі глухих.

Того ж вечора перед присутніми виступив лектор Московського відділення Товариства «Знання», голова Московського міськвідділу В О Г І. Данилін. Тема його лекції — «Гарячі точки планети».

ТУРИСТСЬКИМИ МАРШРУТАМИ

Дбаючи про зростання ідейного і естетичного рівня нечуючих робітників, ІТП і службовців Одеського виробничого об'єднання «Електрик», партійна, комсомольська

і профспілкова організації приділяють велику увагу туристсько-екскурсійній роботі.

Цього року були проведені шість екскурсій по всесоюзних маршрутах під девізом «Знай свою Вітчизну». Передовики виробництва побували в Москві, Ленінграді, Ризі, Каунасі, Єревані. Всього за останні три роки було проведено 24 турпоїздки по містах Радянського Союзу.

Два передових виробничників, слюсар-наладчик В. Дубовицький і швея-мотористка Т. Тимошук у складі туристської групи ВЦРПС побували у братній Болгарії.

Г. ЮХИМЕНКО.

КОНКУРС СТІННИХ ГАЗЕТ

В Запорізькому будинку культури глухих відбувся обласний огляд стінних газет.

На відміну від попередніх років журі мало прийнятний клопіт, — бо зміст і оформлення всіх стіннівок значно поліпшились і виявили «лауреатів» було нелегко.

Журі відмітило, що усі стіннівки широко пропагують питання боротьби за успішне виконання рішень XXV з'їзду КПРС, планів десятої п'ятирічки, яскраво змальовують людей — героїв праці, розповідають про їх успіхи і досвід. Разом з тим журі вказало на малу кількість критичних матеріалів і зауважило, що слід більше уваги звертати на огріхи і недоліки.

Найкращою визнано стіннівку Запорізького будинку культури «В єдиному строю», яка оперативно висвітлює життя і працю глухих трудівників міста, діяльність Будинку культури, його боротьбу за виконання рішень партії і уряду. Приємно також зазначити, що на цей огляд вперше була представлена стіннівка УВП «За якість». Вона одержала позитивну оцінку і посіла перше місце в другій групі.

На закінчення конкурсу журі побажало представникам редколегій стіннівок нових творчих успіхів і нагадало про важливу роль стінної преси — бойового засобу наочної агітації і пропаганди.

С. МОРДУШЕНКО.

З КОНЦЕРТОМ ДО КОЛГОСПНИКІВ

Нещодавно ентузіасти художньої самодіяльності Бродівського УВП побували в клубі села Черниці Бродівського району, де на запрошення підшефних колгоспників виступили з концертом.

З великим задоволенням черничани прослухали пісні «Журавлі», «Надія», довго не встигав сміятися в залі після перегляду мімічних сцен «Перукар», «Хочу харчо», «Самогонщики».

Концерт нечуючих аматорів сцени став їхнім подарунком трудівникам села.

Черничани щиро подякували самодіяльним артистам і попросили їх частіше приїжджати до них з концертом.

І. БУТВИННИК,

художній керівник Будинку культури глухих.

м. Броди, Львівської обл.

СМАЧНО!

Фотоетюд
О. ШУСТА.

ЦІКАВО ЗНАТИ

КНИГА НА БУДЬ-ЯКУ АДРЕСУ

Чи потрібна сьогодні «Книга-поштою»? Адже в кожному місті є книгарня...

— Справді, є де купити книгу, — говорить старший інспектор Держкомвидаву УРСР М. І. Довгоп'ятий. — І магазинів стає дедалі більше. Однак, на багатьох прилавках — в основному література політична, художня. А от з спеціальними виданнями — складніше. Не всюди є магазини, скажімо, технічної книги. В цьому випадку на допомогу і приходить пошта. Політичної, наукової, технічної, сільськогосподарської літератури, підручників ми відсилаємо з кожним роком усе більше. Шість з половиною мільйонів таких книг — тільки торік. Тепер майже всі читають. І не дивно, що медик шукає книгу з електроніки, а інженер просить вислати довідник по садівництву. Або ось книги, видані

рік — два тому. Лежать, часом вкриваються пилом на базах і в магазинах. А де вони потрібні. І такою літературою займається «Книга-поштою». Ось і цього року тільки київський магазин таких книг продав уже на 120 тисяч карбованців.

— Але чому тоді кількість магазинів «Книга-поштою» останнім часом зменшилась?

— Не магазинів, а відділів. А це — різні речі. У Києві, скажімо, раніше було до 20 таких «карликових» ділянок. Кожна має свою спеціалізацію. От і шукав лист-замовлення «свій» відділ. Тепер же ці відділи влились в один великий спеціалізований магазин. І, зрозуміло, можливостей у нього більше. Виконання замовлення протягом 10 днів стало нормою.

— Це добре, якщо потрібна книга є в магазині. А якщо немає, як тоді?

— Всеодно ми зобов'язані дати відповідь. Навіть негативну. «Мовчати» — гірше. Людина лишається в невіданні і, напелеглива, шле ще один лист.

Але часто виникає і ось яка ситуація: у листі-замовленні стільки «понаписано», що важко зрозуміти, що ж все-таки потрібно. Таких надто довгих листів немало, але вони аж ніяк не сприяють прискоренню нашої роботи.

— Вибачте, але пишуть, як уміють. І тут виходу з становища немає.

— Помиляєтесь, є. Це — поштові картки-бланки. Вони заповнюються дуже чітко. Їх же відправляють назад читачам — співробітникам тільки підкреслює потрібну відповідь, вже надруковану на бланках. Все просто. Важливо, щоб замовник повірив цим бланкам, а купити їх можна в кіос-

ках «Союздруку» і книжкових магазинах.

— Та картку купити нескладно. А от як дізнатися, що є в магазині? Де одержати, так би мовити, «прейскурант»?

— Читайте наші проспекти. Оголошення про нові надходження публікуються у газетах і спеціальних виданнях, таких як «Книжное обозрение», «Друг читача». Все частіше з'являються бюлетені «Попит і пропозиція» — спеціальне і найширше видання «Книги — поштою». Знайти ці рекламні видання можна практично в будь-якому книжковому магазині.

Потоки листів-замовлень, сотні бандеролей, посилок... Через десятки дбайливих рук проходить книга, потрібна вченому, робітникові, колгоспникові. На будь-яку адресу. Вчіться, будь ласка, вдосконалюйтесь. Магазины «Книга — поштою» до ваших послуг.

А. ЧИРВА.

ЗА ДОБРОЮ ТРАДИЦІЄЮ

Доброю традицією стали товариські зустрічі між спортсменами Ужгородської спецшколи-інтернату для глухих дітей та Хустської спецшколи-інтернату слабобачущих дітей, що на Закарпатті.

Цього разу в Ужгороді команди двох шкіл змагалися з футболу та настільного тенісу. Перший тайм футбольного поєдинку проходив в обопільних атаках, але захисні лінії та воротарі Василь Танчинець та Федір Черепко зуміли забезпечити недоторканість своїх воріт. Після відпочинку ужгородці заграли активніше. Спочатку капітан Юрій Вегеш вивів господарів вперед, а згодом Йосип Фобріш та Олександр Тар

меткими ударами довели результат до 3:0 і виграли цю зустріч.

В змаганнях з настільного тенісу суперники виставили трьох юнаків та двох дівчат. У дівчат, ужгородки Оксана Крачкович обіграла в двох партиях Ольгу Кристаю, а Ольга Хланта аналогічно домоглась успіху над Ганною Якуб. Успіх дівчат закріпили юнаки, отже господарі і тут виявилися сильнішими, здобувши перемогу з загальним рахунком 5:0. Найближчим часом команди зустрінуться між собою у м. Хусті.

П. КРАЙНЯНИЦЯ,
викладач фізвиховання
Ужгородської спецшколи-інтернату для глухих дітей.

ОДИН ПРОТИ ДВАДЦЯТИ

Нещодавно за ініціативою міськвідділу УТОГ та облспортфедерації нечуючих спортсменів в гостях у вінничан побував заслужений тренер УРСР, чемпіон республіки 1979 року з російських шашок, киянин Володимир Давидович Вайсер. Присутні тепло зустріли відомого майстра шашкової гри. Він розповів про успіхи радянської шашкової школи, поділився своїми думками щодо матчу Вірема-Гантварт, відповів на численні запитання. З бесіди прихильники цього виду спорту дізнались, що Володимир Давидович вже протягом трьох років — є кращий тренер республіки. Ім стало відомо і те, що за час роботи на поса-

ді тренера у Київському палаці піонерів імені Островського ним підготовлено 16 майстрів спорту СРСР, серед яких: М. Рахунів — володар Кубка країни 1978 року, А. Коган, дворазовий чемпіон країни серед юнаків, чемпіони і призери змагань УРСР — В. Барабашов, В. Кім та інші. Цікавим був і сеанс одночасної гри, який проходив на двадцяти дошках. І хоча всі партії вигравав досвідчений шашкіст, вінничани залишилися задоволені від захоплюючої зустрічі за шахівницями.

Є. ШВАРЦ,
майстер спорту СРСР,
суддя республіканської категорії.

ВПЕВНЕНА ПЕРЕМОГА КИЯН

В Ташкенті завершився шахово-шашковий турнір між збірними командами Ташкента і Києва, присвячений 50-річчю утворення УзТОГ.

Як і минулого року, успіх супроводжував збірну Києва. В складі української команди виступали досвідчені майстри спорту і кандидати в майстри, першорозрядники. Перемогою в шаховому турнірі 3,5 на 0,5 команда зобов'язана кандидату в майстри спорту Д. Соловйову, першорозрядникам О. Мусяєнко і Г. Ковальчук. Успіх шахістів закріпили майстри ша-

шок, де відзначилися ветеран команди, кандидат в майстри спорту Г. Дубинський, першорозрядники Н. Некрасов і О. Асміна. Вони виграли з рахунком 2:1. Із загальним рахунком 5,5 на 1,5 переконливо перемогли здобули київські спортсмени.

Зустріч за шахівницями пройшла організовано і цікаво. На закінчення турніру члени команд обмінялися пам'ятними сувенірами і вимпелами.

Ю. ЗУЄВ,
керівник Київської команди,
майстер спорту СРСР.

ОСІННІ ПОЄДИНКИ ВОЛЕЙБОЛІСТІВ

У Дніпропетровську проходить республіканська першість серед нечуючих по волейболу.

На старт першості вийшли жіночі команди Кіровограда, Черкаса, Сум, Закарпатської області, Ворошиловграда, Львова, Кримської області та господарів — волейболісток Дніпропетровська. Чоловічі команди були представлені збірними дружинами Полтави, Черкаса, Кримської області, Чернівців, Кіровограда і Ворошиловграда.

Команди розбили на дві підгрупи, в яких вони змагалися за круговою системою, а переможці зустрічалися в останній день турніру в фінальних поєдинках. Серед жіночих зустрічей необхідно відмітити двобій волейболісток Закарпаття і Криму за бронзові нагороди, де тільки п'ята партія визначила переможця — команду Кримської області. Але найбільше враження справила фінальна зустріч чоловічих команд, лідерів першості, волейболістів

Полтави та Чернівців, де «золото» вибороли волейболісти збірної Чернівців. В результаті змагань перше місце серед жіночих команд посіла збірна Дніпропетровська, друге — Львова, третє — Кримської області. А серед чоловічих команд місця розподілилися в такому порядку: перше місце — Чернівці, друге — Полтава, третє — Кіровоград.

Доречно відмітити, що після першого дня змагань спортивні делегації республіканської першості були запрошені на концерт художньої самодіяльності, де була проведена цікава спортивна вікторина. Про гостинність і організацію довірили спортсменів подбали Світлана Павлівна Попова, директор Будинку культури УТОГ, і Анатолій Семенович Конченков, інструктор фізкультури.

В. ГІРСЬКИЙ,
голова комітету по фізичній культурі і спорту Красногвардійського району м. Дніпропетровська.

В. о. редактора В. ЧОПЕНКО.